

Мазур Х. В., Яцевич Н. А.,
студентки,

Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Юринець Ю. Л., к.ю.н.

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ПОВЕДІНКИ НА ПОВІТРЯНОМУ ТРАНСПОРТІ

Авіаційний транспорт є однією з найбільш розвинених галузей світового господарства. Основними його задачами є своєчасне, якісне і повне задоволення потреб народного господарства і населення країни. Але, як відомо, повітряний транспорт є джерелом підвищеної небезпеки. У зв'язку з цим актуальним є питання про адміністративну відповідальність за порушення правил і норм, пов'язаних з повітряними перевезеннями.

Насамперед, розглянемо поняття адміністративної відповідальності. Поняття адміністративної відповідальності, її зміст та обсяг до сьогоднішнього часу залишаються одним із найбільш суперечливих питань української адміністративно-правової науки. Чинне законодавство України не дає точного визначення поняття адміністративної відповідальності, і тому існує численна кількість точок зору стосовно трактування цього соціально-правового явища.[3, с. 332].

Найбільш повною, на наш погляд, є дефініція, запропонована В. К. Колпаковим. Отже, на його думку, адміністративна відповідальність – це примусове, з додержанням встановленої процедури, застосування правомочним суб'єктом передбачених законодавством за вчинення адміністративного проступку заходів впливу, які виконані правопорушником [3, с. 333].

Адміністративна відповідальність є каральною і переслідує цілі як приватної, так і загальної превенції правопорушень. Дана складова має велике значення в сфері попередження і припинення адміністративних правопорушень на повітряному судні [2].

Що стосується інституту адміністративної відповідальності в цілому, необхідно сказати, що сутність адміністративної відпові-

дальності полягає в передбаченому законодавством про адміністративні правопорушення обов'язку правопорушника дати звіт про свої винні, неправомірні дії (або бездіяльність) і в необхідних випадках понести адміністративне покарання, що призначається суддями, а також іншими органами адміністративної юрисдикції відповідно до характеру скоєного адміністративного правопорушення. Таким чином, адміністративна відповідальність за порушення правил поведінки на повітряному транспорті ? це захід адміністративного примусу, який застосовується за скоєння адміністративного правопорушення на повітряному судні [4].

Кодекс України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) передбачає відповідальність за: порушення правил безпеки польотів (ст. 111 КУпАП), порушення правил поведінки на повітряному судні (ст. 112 КУпАП), порушення правил міжнародних польотів (ст. 113 КУпАП), порушення встановлених на повітряному транспорті правил пожежної безпеки (ч. 2 ст. 120 КУпАП), порушення правил перевезення небезпечних речовин або предметів на повітряному транспорті (ч. 3 ст. 133 КУпАП), порушення правил, спрямованих на забезпечення схоронності вантажів на повітряному транспорті (ст. 137 КУпАП) [1].

Адміністративна відповідальність за порушення приписів, викладених у вище наведених статтях реалізується в адміністративно-процесуальному порядку шляхом застосування санкцій, передбачених нормами Особливої частини Кодексу України про адміністративні правопорушення.

До суб'єктів, що реалізують заходи адміністративної відповідальності на повітряному транспорті, належать судді, адміністративні комісії, органи внутрішніх справ, уповноважений орган виконавчої влади у галузі цивільної авіації України. Що ж до санкцій, що застосовуються до правопорушників, то найпоширенішими з них є попередження та накладення штрафу на громадян чи посадових осіб.

Та крім зазначених у законодавстві, непоодинокими є також випадки порушень повітряного законодавства у частині недотримання правил перевезення пасажирів і вантажів, несанкціонованого внесення змін у конструкцію повітряного судна, виконання польоту не укомплектованим екіпажем повітряного судна, на незареєстрованих повітряних судах, без необхідних судових доку-

ментів, а часом, і при управлінні повітряним судном в нетверезому стані. Названі проступки законодавчо КУпАП не визначені, що аж ніяк не сприяє підвищенню рівня безпеки польотів, а навпаки, робить цю сферу ще більш аварійною та небезпечною [4].

Підсумовуючи, зазначимо, що на сьогодні є актуальним та доцільним проведення комплексних правових досліджень, присвячених питанням адміністративної відповідальності на повітряному транспорті та конкретизація складів адміністративних правопорушень у Кодексі України про адміністративні правопорушення.

Література

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. : чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 11 жовтня 2013 р. – К. : ПАЛИВОДА А.В., 2013. – 1122 с.
2. Красников Д. С. Административная ответственность в гражданской авиации / Д. С. Красников // Проблемы совершенствования законодательства об административной ответственности ? М. : Наука и право. – 1965.
3. Курс адміністративного права України: підручник / В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко, І. Д. Пастух, В. Д. Сущенко [та ін.]. – 2-ге вид. , перероб. і допов. – К. : Юрінком Інтер, 2013. – 872 с.
4. Собакарь А. О. Адміністративно-правові засади державного контролю за безпекою польотів на авіаційному транспорті: монографія / Донец. юрид. ін-т Луган. держ. ун-ту внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка / А. О. Собакарь. – Донецьк: Донбас, 2011. – 203 с.

Манукян А. Ж.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Юринець Ю. Л., к.ю.н.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ ТА ВАНТАЖІВ АВТОМОБІЛЬНИМ ТРАНСПОРТОМ

Автомобільний транспорт – галузь, яка покликана задовольняти потреби населення і суспільного виробництва в перевезеннях та інших послугах автомобільного транспорту і включає суб'єктів підприємницької діяльності усіх форм власності, які забезпечують перевезення пасажирів, вантажів, експедиційне і технічне обслуговування та ремонт транспортних засобів, підготовку кадрів та здійснюють інші види діяльності, пов'язані із своєчасним і повним задоволенням потреб населення і суспільного виробництва в перевезеннях [3].

Згідно чинного законодавства, а саме ст. 1 Закону України "Про транспорт" від 10 листопада 1994 року – транспорт є однією з найважливіших галузей суспільного виробництва і покликаний задовольняти потреби населення та суспільного виробництва в перевезеннях. Відповідно до ст. 21 вказаного закону, до єдиної транспортної системи України відноситься транспорт загального користування, складовою частиною якого є автомобільний транспорт [2].

Суб'єктами правовідносин на автомобільному транспорті є широке коло юридичних та фізичних осіб, які забезпечують транспортне обслуговування, споживають транспортні послуги, створюють умови для здійснення дорожнього руху. Їх правовий статус має дві складові: одна пов'язана з наданням транспортних послуг (регулюється Законом України "Про автомобільний транспорт", Закон № 2344-III від 05.04.01 року) [5], а інша – із участю в дорожньому русі (регулюється Законом України "Про дорожній рух", Закон № 3353-XII від 30.06.93 року) [3].

Російський правник Корєнев О. П. визначає адміністративно-правове регулювання як процес послідовного використання